

GORRA FRÍGIA

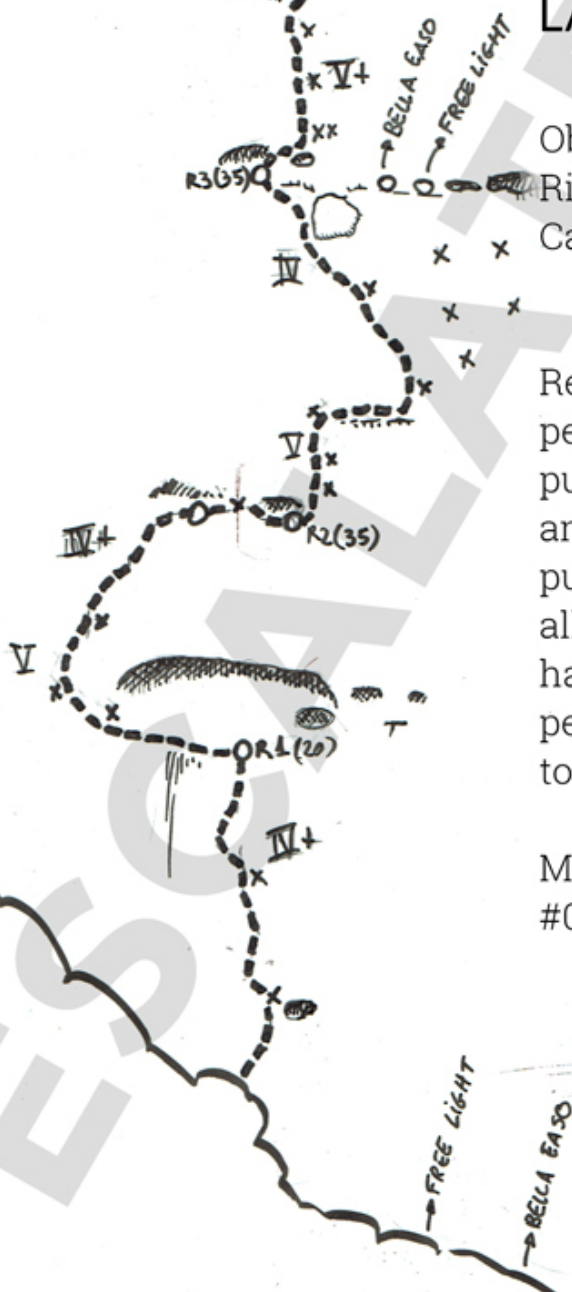
SOMBRA A LA LUZ DE LA LUNA (MD-) 155m

Oberta l'any 1985 per Enrique Pérez, Ricard Cervera, Joan Boter, Enric Camacho i Albert.

Recorregut força interessant, zigzagueja per terreny vertical amb lògica cercant els punts més dèbils. Equipada amb burins amb un estat bastant acceptable. Als punts més fàcils les assegurances allunyen. A partir de la tercera tirada haurem de fer un esforç extra per no perdre la línia, puix anem trobant xapes a tord i a dret.

Material: 8 cintes, recomanable el Camalot #0.5 o #0.75 i una plaqueta recuperable.

Ⓐ Variant Esquiva ferro

La Gorra Frígia La és un dels terrenys de joc més llaminers de Montserrat. Còdols agraïts, inclinacions que permeten la progressió en lliure no massa difícil i una alçada que acaba de donar entitat. Això ha fet que diferents generacions s'hagin sentit atretes i hagin deixat petja a la roca.

Els pioners amb tot l'espai del món cercant les debilitats del terreny, precioses línies com la [BADALONA](#) o la [MONTPART](#) han servit a molts escaladors per entendre què significa la navegació montserratina.

Lamentablement a la dècada dels 80 es va començar a equipar des de dalt, donant com a resultat línies super-directes més o menys encertades però amb el denominador comú de no tenir cap mena de mirament a l'hora de trepitjar les sinuositats de les línies més clàssiques (i més lògiques). A aquesta poca ètica se li ha anat afegint la dèria de la seguretat i si ja de per si les esmentades vies trepitjaven altres més antigues, ara les acaben d'esborrar amb una sobre-equipació absurda (un exemple flagrant és la Via del Carles, que anul·la tot el que se li posa per davant).

Avui dia escalar segons quines vies al Gorro requereix un esforç extra per intentar encertar la ruta correcta entre un guirigall d'expansions disseminades per la roca sense solta ni volta; una pena.

La Sombra a La Luz de la Luna és una via que podríem englobar dins el grup de les escalades clàssiques, cercant el terreny més lògic a base d'estratègiques travessies al mig d'un terreny ben vertical. El resultat és una via ben atractiva, que no s'escapa de ser trepitjada per vies posteriors, però que bé val la pena intentar resseguir de cap a peus.

- **Via:** Sombra a la Luz de la Luna
- **Zona:** Montserrat – Gorros
- **Dificultat:** V+ (MD)
- **Dificultat obligada:** V+
- **Llargària:** 155 metres
- **Exposició:** Mitjà
- **Compromís:** Mitjà/baix
- **Equipament:** Equipada amb burins
- **Material:** 8 cintes, recomanable el Camalot #0.5 o #0.75 i una plaqueta recuperable
- **Orientació:** Est
- **Valoració:** ***
-

Aproximació:

Per arribar fins la Gorra Frígia ho podem fer amb el funicular de Sant Joan, que sortint del monestir ens deixa a l'estació superior, des d'allí només hem de prendre el camí de Sant Jeroni direcció cap a la Gorra. Un cop estiguem a l'alçada de la canal entre la Magdalena Superior i el Gorro Frigi, ens desviem del camí i pugem per la canal fins a mitja alçada a uns metres a l'esquerra de l'inici de la Free Light.

La via:

El peu de via és uns metres a l'esquerra de la Free Light. Hi ha el nom pintat en vermell, però costa de veure. Com a referència hi ha una petita balma amb el primer burí a la banda esquerra d'aquesta.

Per la segona tirada va bé dur un Camalot #0.5 o #0.75 per un forat que trobarem després del tercer burí. En aquesta mateixa tirada hi ha una reunió de parabolts (??) uns metres abans de la nostra.

A la quarta tirada, un cop superada la part més vertical veurem una reunió en tendència a la dreta, hem de seguir recta fins a una petita balma on hi ha la R4.

El darrer llarg de corda és un autèntic guirigall de xapes. Per seguir la línia de la via, des de la reunió hem d'anar en diagonal a l'esquerra fins a un ressalt on trobarem un burí. Un cop superat el ressalt marxarem a dretes fins a un desplomet, en aquest punt la via Bella Easo trepitja la nostra i hi afegeix un parabolts de regal.